

Arrest

nr. 78 175 van 27 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.
2. de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van 3 oktober 2011 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat P. DE CLEENE en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de eerste verwerende partij en die *loco* advocaat S. DE VRIEZE verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 oktober 2011 neemt de burgemeester de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15*ter*), aan de verzoekende partij op 8 december 2011 ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 12bis, § 3 of 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; en artikel 26, § 1, derde lid of artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

(...)

heeft zich op 03/10/2011 aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdelingen om zijn aanvraag te staven niet alle bewijsdocumenten die bedoeld worden in de artikelen 10, §§ 1 tot 3, en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk
Medisch attest, bewijs goed gedrag en zeden , geregistreerd huurcontract of eigendomsakte , geboorteakte , attest ziekteverzekering
(...)”

2. Over de rechtspleging

In haar nota met opmerkingen verzoekt de eerste verwerende partij om buiten de zaak gesteld te worden, daar de bestreden beslissing werd genomen door de burgemeester van de stad Antwerpen en de staatssecretaris geen betrokken partij is.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing inderdaad werd genomen door de burgemeester, de tweede verwerende partij, op grond van artikel 26, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). De staatssecretaris of zijn gemachtigde is zodoende niet de auteur van de bestreden beslissing. Er wordt ingegaan op het verzoek van de eerste verwerende partij om buiten de zaak gesteld te worden.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 In haar nota met opmerkingen werpt de tweede verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, daar de verzoekende partij enkel feitelijke beschouwingen uit tegen de bestreden beslissing, doch op geen enkel ogenblik enige rechtsregel aanduidt die zij door de bestreden beslissing geschonden acht, zodat zij in gebreke blijft een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven en zodoende ontvankelijk middel naar voor te brengen.

3.2 Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972 en RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift eerst een uiteenzetting van de feiten geeft en zich vervolgens in het onderdeel “TEN GRONDE” van het verzoekschrift beperkt tot een feitelijk relaas waarin zij stelt dat haar geen enkele fout treft met betrekking tot het laattijdig binnenbrengen van de gevraagde documenten, dat zij momenteel zware gevolgen ondervindt van de misinformatie verstrekt door de overheid en het Centraal Loket te Antwerpen, dat haar niet kan verweten worden niet op de hoogte te zijn van de termijn voor het binnenbrengen van de documenten en dat alle documenten wel degelijk conform de vereisten zijn. Zij laat echter na op enigerlei wijze aan te geven welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden, laat staan dat zij zou aangeven op welke wijze deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het verzoekschrift bevat dan ook geen middel in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet. Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting van 14 maart 2012 dat het verzoekschrift wel meer dan beschouwing bevat, dat het middel voldoende identificeerbaar is en dat haar uiteenzetting moet beschouwd worden als het opwerpen van de schending van het vertrouwensbeginsel doet geen afbreuk aan het feit dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift in het geheel heeft nagelaten uiteen te zetten welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Er dient te worden benadrukt dat het niet toekomt aan

de Raad om uit het betoog van de verzoekende partij een middel, zoals het aanvoeren van een schending van het vertrouwensbeginsel, te distilleren.

De exceptie van de tweede verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep tot nietigverklaring is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS